

صاحب امتیاز: بنیاد رسالت
مدیر مسئول: محسن پیرهادی
سر‌دبیر: مسعود پیرهادی
نشانی: تهران، خیابان استاد نجات‌اللهی جنوبی
خیابان شهید اسماعیل محمدی - پلاک ۱
کد پستی: ۱۵۹۹۹۷۶۷۱۱تلفن: ۱۰-۸۸۹۱۰۸۰۶
تلفن: ۸۸۹۰۶۷۸۸۹۰۶چاپ: صمیم تلفن: ۴۴۵۳۳۷۲۵

روزنامه سیاسی ،فرهنگی ،اقتصادی واجتماعی صبح ایران

رسالت

تلاقی علم و سیاست در حکمرانی هوش مصنوعی

وبگاه فارین بالیسی اخباراطلی گزارشی به بررسی

چالش هاو نیازهای ضروری برای حکمرانی هوش مصنوعی در سطح بین المللی پرداخته است.
راویه در این نوشتار کوتاه به مرور محتوای گزارش مذکور با عنوان «The Science of AIs Too Important to Be Left to the Scientists» می پردازد.

تصمیم اخیرگوین نیوسام، فرماندارایالت کالیفرنای آمریکا، برای وتوی لایحه ایالتی «SB-۱۰۴۷» که هدف آن تعیین استاندارد ی جدید در زمینه تنظیم گری خطرات هوش مصنوعی بود، توسط سیاستمداران و شرکت هادر سراسرجهان با دقت دنبال شد. اگرچه این وتویک شکست قابل توجه برای حرکت در راستای «ایمنی هوش مصنوعی» محسوب می شود، اما توضیح نیوسام شاید حتی بیش از خود وتو اهمیت داشت. او این لایحه را به دلیل «عدم تکیه بر تحلیل تجربی مسیر سیستم ها و قابلیت های هوش مصنوعی» مورد انتقاد قرار داد. در بیانیه کوتاه نیوسام، واژه های «تجربی»، «شواهد»، «علم» و «حقیقت» هشت بار تکرار شدند. نبوداجماع علمی درباره خطرات ومزایای

هوش مصنوعی، نه فقط در ایالات متحده، بلکه در سطح بین المللی به یک مانع عمده برای قانون گذاری تبدیل شده است. همانطور که کارشناسان هوش مصنوعی گاهی اوقات به شدت بر سر اینکه کدام خطرات بیشترین توجه را می طلبد اختلاف نظر دارند، رهبران جهان نیز در تلاش هستند تا به یک نقطه مشترک برسند. واشنگتن ولندن در حال آماده شدن برای مقابله با تهدیدات پیولوژیکی، سایبری و اطلاعاتی ناشی از هوش مصنوعی در سال های آینده هستند. با این حال، همانایان آن ها در پاریس و یکن کمتر به این خطرات باور دارند. اگر امید ی به پر کردن این شکاف ها و دستیابی به هماهنگی بین المللی قوی وجود دارد، به یک ارزیابی علمی معتبر ومشروع در سطح جهانی از هوش مصنوعی و تأثیرات آن نیاز خواهیم داشت.

خبر خوب این که ماه گذشته، کشورهای عضو سازمان ملل متحدموافقت کردند تا یک «پنل علمی بین المللی مستقل درباره هوش مصنوعی» راه اندازی کنند. اما نکته منفی این است که سازمان ملل ممکن است

این پنل را به سمت شکست هدایت کند. «مستقل»، واژه کلیدی در گزاره مطرح شده است، کلمه ای که به معنای فرآیندی به رهبری دانشمندان با کمترین نقش برای کشورهای عضو است. این موضوع در نگاه اول تحسین برانگیز به نظر می رسد. اما تجربه نشان داده است که با چالش های جهانی مانند هوش مصنوعی، استقلال علمی اغلب منجر به بی اهمیتی سیاسی می شود و به شکل متناقضی، بهترین راه برای ارتقای علم، قرار دادن سیاستمداران در رأس فرآیند است. پنل جدید سازمان ملل یکی از معدود بخش هایی است که پس از مذاکرات یک ساله بر سر پیمان جهانی دیجیتال باقی مانده است؛ پیمانی که در سپتامبر گذشته تصویب شد و پاسخ سازمان ملل به عصر دیجیتال محسوب می شود. باقی ماندن این پنل نشان دهنده نیاز شدید به کسب اطلاعات بیشتر درباره هوش مصنوعی است. رهبران جهان که بین مخاطرات وجودی و منافع ایده آل گرایانه گرفتار شده اند، برای درک تأثیرات و پتانسیل های هوش مصنوعی وواکنش به آن ها، دچار چالش هستند.

نبود تصویری مشترک و مبتنی بر حقایق از هوش مصنوعی به رقبای جهانی اجازه داده تا روایت های خود را بیش از گذشته پیش ببرند. در ماه می، یکی از معدود نشست های دو جانبه بین واشنگتن و پکن درباره هوش مصنوعی به نمایش قدرت های ژئوپلیتیک ختم شد و هیچ برنامه ای برای نشست بعدی تنظیم نشد. در اروپا، مبارزه ای خاموش برای تصاحب روایت غالب میان لندن و پاریس در جریان است. پاریس در حال سازمان دهی اجلاس بعدی امنیت هوش مصنوعی است که نخستین دوره آن در بریتانیا برگزار شد. پاریس با طرح تردید های بیشتری نسبت به خطرات، دامنه بحث را گسترش داده تا بر فرصت ها و نوآوری ها تاکید بیشتری کند و گفت وگو درباره امنیت را به حاشیه براند. رژیم های قانونی در ایالات متحده، اتحادیه اروپا و چین نیز دیدگاه های متفاوتی از این فناوری منعکس می کنند و هماهنگی یا همکاری در مواردی جز تعهدات داوطلبانه شرکت های هوش مصنوعی، بعید به نظر می رسد.

علم نمی تواند تمامی این اختلافات که برخی از آن ها

ریشه در تفاوت های ژئوپلیتیکی، منافع اقتصادی و ارزش ها دارند را حل کند. اما همانطور که هوش مصنوعی وعده تغییر در امنیت جهانی، نابرابری، بازار کار و دیگر حوزه ها را می دهد، تصمیم گیرندگان باید تأثیرات این فناوری را درک کرده و بر سر آن ها با متحدان و حتی رقبای خود تا حدی به توافق برسند. تنها در این صورت است که ذی نفعان می توانند درباره نحوه پاسخ به این تحولات تصمیم بگیرند. مشکل اینجا است که جامعه متخصصان هنوز به زبان واحدی نرسیده اند. در عمل، کارشناسان حتی در مورد پرسش های پایه ای ک دیگر اختلاف نظر شدید دارند: «آیا هوش مصنوعی تهدیدی وجودی است یا صرفا هیا هویتی بی اساس؟»

پاسخ به این پرسش آسان نخواهد بود، اما این نخستین باری نیست که جهان سعی در ایجاد درک علمی مشترک از چالش های پیچیده بین المللی داشته است. تلاش های گذشته نشان داده که چه راه حل هایی موثر هستند و کدام موارد کارآمد نیستند.

لازم نیست حتی خیلی به عقب بازگردیم. در سال ۲۰۱۸ هوش مصنوعی که پیش تر چندین سال توجهات را به خود جلب کرده بود، با غلبه بر انسان ها در بازی های ویدئویی بازی پیچیده تخته ای گو قدرت خود را نشان داده بود (در همان سال، سیستم هوش مصنوعی کمتر شناخته شده ای به نام «GPT-۱» معرفی شد). تعداد معدودی از رهبران جهان با درک پتانسیل این فناوری و نیاز به شناخت بهتر آن، پیشنهاد ایجاد مشارکت جهانی در حوزه هوش مصنوعی (GPAI) را دادند؛ امری که در سال ۲۰۲۰ رسما محقق شد.

مشارکت جهانی در حوزه هوش مصنوعی به کشورهای عضو اجازه داد تا گزارش هایی با کمترین دخالت سیاسی را گروه های مستقل متخصص هوش مصنوعی دریافت کنند. این فرآیند گزارش هایی درباره موضوعات پیچیده ومهم ایجاد کرد که شامل سیستم های هوش مصنوعی پشت رسانه های اجتماعی، جمع آوری و استفاده از داده ها، تأثیرات زیست محیطی سیستم های هوش مصنوعی و شرایط کاری کارکنان زنجیره تأمین هوش مصنوعی می شد. با این حال، تمامی این گزارش ها یک هشدار مشابه را در خود داشتند: آن ها «لزوما دیدگاه های رسمی اعضای مشارکت جهانی در حوزه هوش مصنوعی را نمایندگی نمی کنند». این مسئله مشکل ساز شد. از آنجا که تصمیم گیرندگان مالکیت گزارش ها را بر عهده نگرفتند، انگیزه کمی برای خواندن، درک یا سرمایه گذاری در فعالیت های مشارکت جهانی در حوزه هوش مصنوعی به وجود آمد. این ابتکار نتوانست تأثیرگذاری لازم را به دست آورد و پس از تنها چهار سال فعالیت به سازمان همکاری وتوسعه اقتصادی (OECD) منتقل شد.

حال مشارکت جهانی در حوزه هوش مصنوعی را با تلاش بسیار موفق تر دیگری مقایسه کنید. پنل بین المللی تغییرات اقلیمی (IPCC)، یک سازمان وابسته به سازمان ملل متحد که گزارش های کلیدی

شاه بیت	حکمت نهج البلاغه
<div>مرا هر آینه روزی تمام کشته ببینی</div> <div>گرفته دامن قاتل به هر دو دست ارادت</div>	امام (علیه‌السلام) فرمود: از دست دادن دوستان غربت است!
سعدی	

کشورها با وجود منافع ملی متضاد خواهد بود. این پنل باید وظایف علمی اصلی را به دانشمندان بسپارد و در عین حال فرصت هایی برای دولت ها فراهم کند تا پژوهش را هدایت کنند، بازخورد مستمر ارائه دهند و یافته ها را به صورت علنی تأیید نمایند.

اگر درس های تاریخ واضح هستند، چرا سازمان ملل ابتدا به دنبال ایجاد یک پنل علمی «مستقل» برای هوش مصنوعی است؟ شاید کشورهای عضو به طور خاص به خلوص علم در این مسئله مهم و جدید نیاز داشته باشند. اما توضیح محتمل تر این است که در میانه تنش های رو به رشد بین المللی و در هم تنیده با هوش مصنوعی، راحت تر است که مسائل پیچیده را به یک پنل از کارشناسان منزوی وبی قدرت سیاسی سپرده و سپس نتایج نامطلوب این تصمیم را نادیده گرفت.

البته لازم به ذکر است که ترکیب علم وسیاست چالش های جدی و بسیاری در پی دارد. نتایج علمی ممکن است تحریف یا کمرنگ شوند، مسئله ای که پنل بین المللی تغییرات اقلیمی در گذشته به آن متهم شده است. دخالت دولت ها نیز فرآیندی کند و دشوار است. تولید گزارش های جامع ارزیابی پنل تغییرات اقلیمی بین پنج تا هفت سال طول می کشد، مدت زمانی که در درباره هوش مصنوعی بسیار طولانی محسوب می شود. در این میان، فرآیندهای مکمل که چابک تر، متمرکزتر و علمی تر مستقل هستند، باید به موازات فعالیت اصلی پیش بروند. گزارش در حال تکمیل درباره امنیت هوش مصنوعی پیشرفته که فرآیند تدوین آن نوامبر سال گذشته به درخواست ۲۹ دولت آغاز شد، بنابراین باید به این نکته عنایت داشت که داشتن چندین بستر برای همکاری دانشمندان، هم افزایی ایجاد و تضمین می کند که هیچ نقطه شکست واحدی برای فعالیت مورد نظر وجود نداشته باشد، صدا های مخالف شنیده شوند و ورودی علمی بتواند به نیازهای فوری سیاست گذاری پاسخ دهد.

ممکن است عجب به نظر برسد، اما شاید یک گزارش زمان بر و تعدیل شده از سوی سازمان ملل متحد همان چیزی باشد که جهان به آن نیاز دارد. اقدام بین المللی هماهنگ در زمینه حکمرانی هوش مصنوعی نیازمند اراده سیاسی است؛ اراده ای که به وضوح هنوز وجود ندارد. ایجاد پذیرش جهانی به شکل اجتناب ناپذیری صبردی نفعان دولتی را می طلبد. این گزارش نباید یکی دقیقی از نمونه های پنل بین المللی تغییرات اقلیمی باشد زیرا هوش مصنوعی مجموعه ای متفاوت از مسائل را در بر می گیرد. اما به سادگی نمی توانیم درس های گذشته را نادیده بگیریم. این اقدام خطر ایجاد یک فرآیند نا کام را در بر دارد. فرآیندی که در صورت شکست برای بازسازی به چند سال زمان نیاز دارد.

گفته می شود که «جنگ مهم تر از آن است که فقط به دست نژال ها سپرده شود». اکنون با توسعه هوش مصنوعی، می توان گفت علم مهم تر از آن است که به دست دانشمندان سپرده شود!

بنیاد بین المللی خیریه آبشار عاطفه ها

(قرارگاه شرق کشور یاس نبی لس)

شماره کارت: ۶۲۲۱۰۶۱۲۱۵۲۴۲۶۵۴

شماره حساب: ۳۰۱۰۰۶۲۱۶۷۲۶۰۵

تلفن: ۰۹۹۱۹۶۳۹۶۱۸

آدرس: شهرری – میدان نماز – کوچه امرایی– پلاک ۳۰

www.absharatefeha.org

آگهی مناقصه عمومی

مرحله اول – نوبت اول

دهیاری کوثرریز از توابع بخش مرکزی رفسنجان تصمیم به اجرای زیرسازی و آسفالت خیابان امام خمینی به مترաژ تقریبی ۱۲۰۰۰ هزار متر مربع از طریق مناقصه عمومی به پیمانکار و اجد شرایط دارد. لذا از تمامی پیمانکاران محترم واجد شرایط دعوت می گردد حداکثرتا تاریخ ۱۴۰۳/۸/۲۸ تا پایان وقت اداری با دریافت اسناد مناقصه از دفتر دهیاری همت آباد آگاه رفسنجان اقدام نمایند. حداکثر زمان عودت اسناد مناقصه به دهیاری و شرکت در مناقصه پایان وقت اداری ۱۴۰۳/۸/۲۹ می باشد. بدیهی است دهیاری در رد و یا قبول یک یا تمامی پیشنهادات مختار می باشد.

مرحله اول – نوبت اول ۱۴۰۳/۸/۱۶

مرحله اول – نوبت دوم ۱۴۰۳/۸/۲۲

خ ش ۱۴۰۳/۸/۱۶

دهیاری کوثرریز از توابع بخش مرکزی رفسنجان

آگهی مناقصه عمومی

نوبت اول – آگهی اول

دهیاری حسن آباد نوش آباد در نظر دارد آسفالت معابر حسن آباد نوش به مترաژ ۱۰ هزار متر آسفالت (تأمین قیر توسط بنیاد) را با مبلغ برآورد اولیه ۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال از طریق مناقصه عمومی به پیمانکاران صلاحیت دار و واجد شرایط واگذار نماید.

واجدین شرایط می توانند از تاریخ ۱۴۰۳/۸/۱۶ لغایت ۱۴۰۳/۸/۳۰ جهت دریافت اسناد مناقصه با ارائه مجوزهای لازم و صلاحیتهای کاری با شماره ۰۹۱۳۱۹۳۲۶۸۴ آقای ارمان تماس حاصل نمایند.

دهیاری در رد یا قبول هر یک از پیشنهادها مختار است و هزینه چاپ آگهی به عهده برنده مناقصه می باشد.

تاریخ انتشار نوبت اول ۱۴۰۳/۸/۱۷

تاریخ انتشار نوبت دوم ۱۴۰۳/۸/۲۴

خ ش ۱۴۰۳/۸/۱۷

دهیاری حسن آباد نوش آباد / شهرستان رفسنجان ، بخش مرکزی